

IMPULS

NR. 4 DECEMBER 1992 21. ÅRGANG
SCT. GEORGS GILDERNE I DANMARK

INDHOLD:

Tilbud eller tvang	1
Hvad mener nye gildebrødre	2
Jubi aktiviteter	3
Løst og fast om et Punktstævne	4
Træets bøn	5
GILDEMESTERSTÆVNET:	
Gildemestertalen + 5. min	6
Gildernes politiske ståsted	12
Gildeledelse	13
Kursusudvalget	15
Medlemskab	17
Spejderkontakt	19
Synliggørelse af gildebevægelsen ..	19
Væbnersvar	21
Det er ikke hvordan man har det.....	22
Døden er slet intet	22
Adresser	23
Egonisme	24

NB!

Jubi aktivitet 3

TILBUD ELLER TVANG

Det er en positiv oplevelse at lede et hjælpearbejde, når de nødvendige ressourcer i form af arbejdskraft og penge er til rådighed.

Gambia-Projektet er et **tilbud**, som gilder og gildebrødre efter temperament kan vælge til eller vælge fra på den lange liste af tilbud.

Vore gambianske venner sætter stor pris på, at det netop er frivillige bidrag fra Danmark, der gør det muligt for dem at

skabe resultater i deres frivillige ledelsesarbejde.

Vi har en energisk kreds af gilder, der sikrer, at vi har midler til den daglige drift. Når vi føler, at lederne i Gambia har behov for en opmuntring i form af afsluttet delprojekt, ansøger vi hos en række fonde, og i handlingsplanens levetid appellerer vi også til gilderne om at slutte op.

Ved gildemesterstævnet i Esbjerg orienterede vi om status på opgaverne og om prioriteringen af den fortsatte indsats. Et øjeblik efter orienteringen fik vi tilsagn fra Lea Thorslund i Kalundborg Gildet om 4.000 kr. til motorcykel nummer to.

Tilsagnet kom ikke helt bag på os i bestyrelsen, for vi har fået en solid opbakning fra Kalundborg gennem mange år, samtidig med at en lang række gilder har støttet os lejlighedsvis.

Lørdag aften på gildemesterstævnet var en friaften efter en lang dags arbejde, og der var ingen hensigter om at gøre midt dagen til en velgørenhedsfest, men ved nogle af bordene opstod der initiativer til at indsamle midler til endnu flere færdige resultater i Gambia.

Der blev indsamlet kontant 927,75 kr., og der blev givet tilsagn om flere tusinde kroner. Det fortæller vi mere om i Sct. Georg ved lejlighed.

Desværre har nogle af deltagerne følt sig overrumplet af situationen og følt sig presset til at bidrage med beløb, som de egentlig havde tænkt sig at bruge til noget andet.

Hvad har vi lært af det? Det tjener Gambia-sagen bedst, at det er frivillige bidrag, vi får, så vi vil anbefale generelt, at man ikke sætter velgørenhedsarrangementer i gang, hvor deltagerne ikke er forberedt på det. Skulle det alligevel

forekomme, opfordrer vi den enkelte til selv at sige fra, når han/hun føler sig overrumplet og uforberedt.

Handlingsplan eller ej - vi er meget taknemmelige for den støtte, I giver os, og vi stoler på, at Gambia-Projektet fortsat er et tilbud til gilder og gildebrødre

*Med stor gildehilsen
Hanne Vibe og Ole Olesen
Gambia-Projektet*

HVAD MENER NYE GILDEBRØDRE EGENTLIG OM OS

Ja, det havde gildeledelsen i 1. gilde i Roskilde spekuleret noget over. Derfor inviterede vi de 7 gildebrødre, som vi havde optaget indenfor de sidste 2 år, til en uhøjtidelig drøftelse. To var forhindret i at deltage, men 5 mødte op, og vi fik en god snak.

Hvordan havde de så oplevet den første tid i gildet?

Jeg resumerer:

- Optagelsesudvalgets orientering er god og grundig. Man suger til sig, men kan selvfølgelig ikke huske det hele.

- De nye trives i grupperne og oplever gruppearbejdet som noget værdifuldt.

- Det tager lang tid, før man lærer alle gildebredre i vores store gilde at kende. Vi bør indføre en præsentationsrunde ved møder og efter gildehaller. Desuden aftalte vi, at »de nye« skal stå for et ryste-sammen-arrangement i februar 1993.

- Så når vi til det egentlige problem: Gildehallens ritualer. De opleves ude af takt med tiden og meget fjært fra spejderbevægelsen anno 1992. (Vore nye gildebredre er enten stadig aktive inden for et af korpserne eller har været det indtil for nylig).

Vi blev enige om, at loge-lokalet, som vi bruger til gildehaller, nok har noget af skylden for, at gillehallerne kan virke fortidige, og at vi kan bløde lidt op ved at trække et forhæng for den øverste del af salen og undlade at dæmpe lyset.

Der var enighed om, at optagelsen burde foregå ved en friluftsgildehal, som virker mere afslappet. I praksis kan det nok desværre ikke altid gennemføres.

For nogle opleves løfteafleggelsen lidt overflødig, fordi de allerede har aflagt spejderløfte og afgivet fører-/ledererklæring, men man accepterer, at det hører med.

En af vore nye gildebredre bemærkede: »Det er ganske sjovt at opleve, at de problemer, vi havde i korpserne for 15-20 år siden, er gilderne midt i nu.«

Konklusion: Vi må se i øjnene, at der er problemer, og håbe, at man på landsplan finder en løsning, som både nye og gamle gildebredre kan leve med.

Kirsten Bertelsen.

Nedtællingen til vore jubilæumsaktiviteter er begyndt!

Drejebog

Drejebogen blev udleveret (ukomplet) på GM-stævnet. De resterende sider, der bl.a. indeholder postbeskrivelser og udkast til løbspas, vil blive tilsendt gilderne inden nytår.

Klippeark

Der vil komme et klippeark med jubilæumslogo, sort/hvid, i forskellige størrelser, således at logoet kan kopieres over på de tryksager, som aktiviteterne udløser.

Logo i farver

Det flotte jubilæumslogo kommer jo først helt til sin ret, når det anvendes i de originale farver. Farvetryk med fire farver er imidlertid så dyrt, at de færreste gilder nok vil ofre denne pris på sine tryksager. Landsgilderådet (LGR) har derfor iværksat trykning af selvklebende etiketter i to størrelser (ca. 50 og ca. 35 mm Ø). Eet ark etiketter af hver størrelse vil blive tilsendt hvert gilde gratis. Yderligere ark kan - så længe oplaget rækker - bestilles på landsgildekontoret for 6 kroner pr. ark + porto. Vi håber, at såvel gilder som gildebredre vil bruge jubilæumslogoet, hvor det er relevant i hele jubilæumsåret.

Jubilæumsreception på Københavns Rådhus

Som omtalt på GM-stævnet har Københavns Kommune (på vor egen opfordring) indbudt os til at holde reception på rådhuset den 23. april 1993. Receptionen vil foregå sidst på eftermiddagen, og det er ved denne lejlighed, vi vil udnævne de to æresmedlemmer, det ekstraordinære landsgildeting traf beslutning om. Foreløbig har Prinsesse Benedikte accepteret at modtage hædersbevisningen og meddelt, at hun så vidt muligt gerne vil komme til receptionen.

Deltagere

Til denne reception vil vi indbyde alle vore samarbejdspartnere. Det drejer sig om de andre europæiske IFOF-SAG-organisationer, spejderkorpsene, de andre »serviceklubber« m.v., landsorganisationer, vi er tilknyttet, de politisk styrende organer samt naturligvis en hel række gildebrødre, som nu eller tidligere har eller har haft ledelsesopgaver i landsgilderegi.

Alle gildebrødre, der i 1993 kan fejre 60 års gildejubilæum, vil blive indbudt.

Og så vil vi gerne til receptionen se repræsentanter fra alle landets gilder, distrikts- og stadsgilder. Da det kan være vanskeligt at forudse, hvor mange gilder, der vil lade sig repræsentere, og da deltagerantallet på rådhuset vil have en begrænsning, er vi nødt til at bede gilderne indsende en **prioriteret** liste over indtil fire deltagere fra hvert gilde. Landsgildeledelsen (LGL) vil herefter meddele, hvor mange af disse, der kan deltage. Oplæg til denne liste vil komme frem gennem »Information for Gildeledelser«, men tænk allerede nu på, hvem fra gildet, der skal tilmeldes. Gildeledelserne

bestemmer selv, om det skal være ene gildemedlemmer, eller om det evt. skal være medlemmer af gildeledelsen med ledsagere.

Fødselsdagsløb for spejdere.

Vi håber og tror forberedelserne til spejderbyløbet er godt i gang. Vi vil sørge for stadig at holde gilderne orienteret om de endnu løse ender, bl.a. jubilæums-vævater og evt. sodavandssponsor til fødselsdagsfesten.

Baggrundsorientering

Nye gildeledelser, som ønsker at kende informationsmaterialet fra starten, kan finde dette i *Impuls* nr. 4/1990, nr. 1/1992 og nr. 2/1992 samt i Sct. Georg nr. 4/1992.

*Med venlig gildehilsen
Svend Erik Jensen
vicelandsgildeskattmester*

LØST OG FAST OM ET PUNKTSTÆVNE

I august måned holdt gilderne i Haderslev punktstævne. Det er lykkedes os at få Aksel Volsmann til at skrive lidt om »det at lave punktstævne.

I dette nummer af Impuls bringes lidt »almenheder« om punktstævner, og i næste nummer følger opskriften på, hvordan sagen gribes an.

Skulle enkelte gilder være interesseret i at få hurtige informationer om emnet, så kontakt gilderne i Haderslev, de har vist,

hvordan det gennemføres til perfektionisme.

Hvad er et punktstævne?

Et stævne, hvortil man indbyder gildebrødre fra hele landet til at komme og deltage/for at være sammen med andre gildebrødre og opleve en bys og en egns særpræg og område. Også et festligt lag hører med i billedet for at hygge sig og lære andre gildebrødre at kende.

Et punktstævne bør strække sig over en weekend for at få så mange gildebrødre som muligt med, også dem, der kommer langvejs fra. Fra fredag aften til søndag middag).

Ideen skal have fuld opbakning fra de lokale gilder og gildebrødre, der skal være villige til at gøre en indsats i planlægningen og afviklingen af stævnet.

Vær i god tid, der vil næsten altid være pludselig opstående problemer, der skal løses - og pludselig løber tiden.

Erfaringen siger: For at kunne samle alle trådene (også alle de løse), vil det være en stor fordel at vælge en koordinator (indpisker), der har det store overblik.

Da der er et meget stort papirarbejde forbundet med et stævne, vil det være en fordel at have personer i sekretariatet, der er fortrolige med skrivearbejde, lige som en regnskabskyndig person er af stor betydning.

Nogle vil måske synes at 12-14 måneder er meget lang tid før stævnet, at begynde med de indledende manøvrer, **men** erfaringen siger (efter 2 stævner) at det er det ikke.

Indkvarteringsmuligheder: Lokale gildebrødre - campingplads - vandrerhjem - ved egen foranstaltning.

Aktiviteter: Besøg i gammel bydel - domkirker (kirker) - historiske steder - sejlture - særprægede steder i by og omegn.

Forplejning: Skal gildebrødre selv fremstille maden eller skal det købes ude.

Økonomi: Kræver nogle af aktiviteterne adgangsbilletter. Opkræv et stævnegebyr. - Skal der opkræves depositum?

Presse: Sørg for pressemeddelelser til aviser, ugeaviser, lokal radio.

Er der spejderorkester i området, kan der evt. trækkes på dette. Slå i det hele taget på stortromme for stævnet.

Kan der evt. trækkes på lokal sponsor?

Det var lidt løst og fast - som skrevet kommer der i næste nummer af Impuls en køreplan for tilrettelæggelse af et punktstævne

TRÆETS BØN

»Du, som går mig forbi og måske tænker på at løfte din hånd mod mig, lyt før du gør mig fortræd. Jeg er varmen i din arne de kolde vinternætter, den venlige skygge, der skærmer dig mod sommerens sol. Jeg er den bjælke, som opholder dit hus, pladen på dit bord, din seng, hvor du ligger, den båd, du bygger. Jeg er skaffet på dit værktøj, døren for dit hjem, din vugges gænge, din kistefjæl. Jeg er godhedens brød og skønhedens blomst. Du som går mig forbi, lyt til min bøn. Gør mig ikke fortræd.«

Disse smukke ord, som nok kan give stof til eftertanke, findes på et skilt i parken omkring Valdemars Slot på Tåsinge.

Set i NYT, Kronborg Distriktsgilde

GILDEMESTERSTÆVNET EFTERÅRET 1992

I forbindelse med gildemesterstævnet i Esbjerg blev der holdt en gildehal, hvor landsgilderådet serverede et kombineret »5-min Sct. Georg« - Gildemestertale.

Landsgilderådets medlemmer havde hver fået 1 min til at uddybe de 10 dele i gildeloven, hvorefter landsgildeledelsen i højsædet uddybede gildeløftets tre dele.

Ikke alle holdt sig strikt til tidsbegrænsningen, men helhedsindtrykket var særdeles godt, selvom det næppe er muligt at huske de mange »guldkorn«. *Impuls* var klar, og her følger de forskellige indlæg:

- at nå frem til en livsanskuelse, en personlig stilling til grundlaget for sin tilværelse.

Jeg har et 10-binds værk, som hedder »Livsanskuelse gennem tiderne«, begyndende med Hellas, bevægende sig over Rom, middelalderen, romantikken, og det sidste bind hedder »Det 20. århundrede«.

At man kan skrive et så digert værk om livsanskuelse siger noget om, at der er nogle basisværdier, som er grundlaget for alle menneskelige værdier og for medmenneskelige samværsformer, som kan holde og være gældende i årtusinder; men samtidig siger det noget om at livsanskuelse ikke er noget statisk, men noget der hele tiden er i bevægelse.

Denne bevægelse finder markant tydeligt sted gennem årtusinder - men det gør den også gennem det enkelte menneskes liv.

Som gildebrødre baserer vi vores livsværdier og vor livsanskuelse på bl.a. de idealer, der er grundlaget for spejderbevægelsen og gildebevægelsen.

I lov og løfte er der i begge bevægelser grundlæggende værdier, som kan danne grundlag for årtusinders menneskeliv og også sagtens for det enkelte menneskes liv.

Samfundet omkring os er i stadig bevægelse og forandring, det betyder, at vi som gildebrødre hele tiden må være vågne for, at den personlige stillingtagen, vi har til tingene, ikke bliver statisk, ikke bliver til principper, til fastlåste holdninger.

En fornem indstilling til livet og ens egne etiske værdier er, at ville lytte og fornemme, og være parat til at give afkald, samtidig med at man kæmper for det, man synes er ret og imod det, man synes er uret.

Kun på den måde kan det statiske i vores livsanskuelse overvindes - og kun på den måde bliver det til en personlig stillingtagen.

Hvis du vil beholde det, du elsker, må du være parat til at give slip på det.

- at erkende sine fejl og rette dem

Jeg ved ikke hvilken del, der er sværest, men ingen af delene er lette!

Vi begår jo fejl hver eneste dag, vi tager fejl af andres motiver, opfatter bemærkninger, begivenheder anderledes end de andre involverede. Det er jo ikke sikkert, det altid er de andres opfattelsessevne, der er noget i vejen med, ved nærmere

eftertanke kan det måske tænkes, at det er os, der tager fejl.

Vi må holde et spejl op for os selv - og sørge for, at det er nypudset, og så må vi betragte dette spejlbillede ærligt - og ærligt og oprigtigt arbejde på at forskønne det.

Det ligner Sisyfos-arbejde, det bliver aldrig fuldført, vi kan, lige som Sisyfos, begynde forfra hver dag, men forhåbentlig alligevel ikke fra nøjagtigt samme sted.

Erkendelsen og arbejdet med at rette sine fejl skulle jo gerne gøre os til lidt bedre mennesker, så vi ikke i al evighed begår de samme fejl om og om igen - men som sagt, det er svært!

- at nå til beherskelse af sit sind.

Som gildebrødre, vil der være forskellige dele af gildeloven, der netop synes rettet mod en selv.

Ja, enkelte af gildelovens 10 dele synes mere vigtig - mere relevant.

At nå til beherskelse af sindet er ikke blot noget med at beherske sit temperament, det er et spørgsmål om afklarethed, at have en afklaret indstilling og holdning til sine omgivelser - og til sig selv.

Hvis vi stræber mod denne beherskelse - og hvis vi når lidt ad vejen - ja, så er vi som gildebrødre nået meget langt mod de høje idealer, vi i fællesskab har stillet op.

Lad os hjælpe hinanden til tolerance og forståelse - lad os hjælpe hinanden til at modtage og give - til at tale og til at lytte - til at blive afklaret med os selv - til at beherske vort sind.

- at have respekt for det, der har værdi for andre.

Det får man indpodet allerede fra barndommen gennem opdragelsen tilpasset det samfund, man vokser op i.

Det starter i det små, men udvider sig senere i livet i takt med omgivelserne.

Det er svært at finde en bestemt grænse for, hvor respekten ender, og tolerancen eller modstanden begynder.

Tolerancen er lidt lettere at håndtere. Det er noget med, at prøve at forstå andres synspunkter, vel og mærke, hvis jeg må have mine egne i fred.

Med respekten er det »værre«. *Skal* jeg respektere visse religiøse sekter, som er totalt i modstrid med *min* opfattelse af kristendom og næstekærlighed - eller de vanvittige religionskrige med de enorme og ofte uskyldige strømme af flygtninge til følge?

- at være venlig og forstående overfor andre.

Det lyder jo meget enkelt og måske også ret selvfølgelig.

Jeg er sikker på, vi næsten alle mener, at det er vi da også - næsten altid! Vi er det ihvert tilfælde, når vi har overskud til det, når vi har brug for det og i tilfælde, hvor vi simpelthen gerne vil have, at andre synes vi er nogle flinke og rare mennesker.

Når det pålægges os - og altså er taget med i gildeloven - tror jeg, det er for at påminde os om at gøre det til en livsindstilling altid at forsøge at være venlige og forstående - også når vi er trængt op i en krog, når vi selv har det skidt, når vi ikke lige præcis er enige med de mennesker vi omgås eller evt. direkte finder deres handlinger/meninger/levemåde acceptable.

Vi har også et ansvar for at vise venlighed og forståelse, når vi ser, andre har behov for det. I situationer, hvor vi måske har svært ved at nærme os disse mennesker p.g.a. en evt. usikkerhed overfor at tackle deres problem, sorg eller lignende.

Dette sidste er nok det sværeste, men hvis vi virkelig kunne tage os sammen til bevidst i hele vor færden og direkte handlinger at vise aktiv venlighed og forståelse, ville vi også være med til at gøre livet og hele tilværelsen bedre, og vi ville leve op til den etik, der er lagt op til i vort gildeliv.

- at gøre livet gladere og lysere for andre.

Poul Reichard sang engang en sang, hvor han stadig gentog »Smil til hinanden«.

Dette mener jeg, er det bedste udgangspunkt for at kunne gøre livet gladere og lysere for andre.

Tillid, glæde og åbenhed smitter, så smil til verden og dine medmennesker. lad os høre efter med et åbent sind og vise, vi interesserer os for deres problemer uden at være bedrevidende.

Vi skal være kvikke til at gøre tjenester for andre, livet vil blive meget lysere for alle, hvis vi omskriver John F. Kennedy's berømte ord: »Spørg ikke, hvad andre kan gøre for dig, men hvad du kan gøre for andre«.

- at tage medansvar i familie og samfund.

For mig har det været en naturlig ting, at tage medansvar for familie og samfund - men for mange har det desværre ikke været sådan - det gør andre for os - vi behøver ikke at være aktive. Dette vil fremover være en nødvendighed, idet man ikke længere har råd til at sørge for andre såvel økonomisk som menneskeligt - vi er nødt til at bruge de frivillige hjælpere samt tage stilling til de ting, der sker omkring os, ellers drukner vi.

Jeg kan ikke lade være med at tænke på den generation, der er vokset op i Kristiania - hvordan mon de og deres børn klarer sig

fremover - for mig at se, er de blevet vænnet til, at man godt kan sige fra og lade samfundet udefra klare tingene for dem, således at de kan få den hjælp, de måtte have brug for. Jeg hører selv til den generation for hvem, det var naturligt at bruge sin uddannelse - og mange gange har man jo nok haft sort samvittighed, når familien var overladt til sig selv. Et klogt menneske har engang sagt, at det ikke er tidsfaktoren, der tæller, men indholdet at det samvær, vi har haft - og så sørge for, at de kommer ud blandt andre, bl.a. som spejdere, hvor de også bliver opdraget til at tage del i familie og samfundet omkring os.

- at værne naturen og vore nationale værdier.

Som spejdere lærte vi, at værne naturen og at agte og holde af vort land.

I husker alle reglerne om at færdes i naturen.

En bålplads var en ubrudt græsflade, når vi havde efterladt den. En lejrplads blev efterladt, så ingen kunne se, at nogen havde været der - og færdedes man i skov eller natur iøvrigt, ja så samlede man helt naturligt andres efterladenskaber op.

Naturligt og overskueligt.

I dag er alt anderledes - nu taler man mere om Europa end om Danmark - nu taler man ikke mere om natur, men om miljø.

Miljøforurening er blevet et kendt og brugt ord i vore dage, og ikke uden grund.

Efterhånden som flere og flere lande er inde i kredsen af demokratier, åbenbares hidtil ukendte arter og omfang af miljøforurening af land- og vandområder.

I takt hermed er miljødebatten opstået - og heri har desværre forskellige yderligtgående politiske retninger blandet

sig, for med mere eller mindre held at slå politisk mønt af denne miljødebat.

Mit lille indlæg skal munde ud i en opfordring til os gildebrødre om mere end tidligere at tage del i denne miljødebat, både internt i gildebevægelsen og udenfor i samfundet.

Vi skal energisk søge at modgå de strømninger, der af selviske politiske grunde deltager i debatten for egen vindings skyld.

Vi er nu en del af en større sammenhæng, bl.a. E.F., men *vi danske* har kvaliteter - vorkristne kulturarv - vor nationale egenart - vi har vores sang og salmeskat - vi har vort danske sprog - alt sammen noget vi kan og skal søge at bevare - og som gildebrødre har vi jo noget at værne om, nemlig bl.a. naturen og vore nationale værdier.

- at virke for international forståelse.

At virke - det betyder: at arbejde, altså gøre noget aktivt.

Vi skal som gildebrødre ikke alene arbejde med vort eget verdensbillede, men vi skal faktisk også bearbejde andre menneskers opfattelser, når vi for eksempel møder usande og fordømmende påstande.

Vi danske er kendte for at være et fredselkende og demokratisk indstillet folk, så vi skal tage afstand fra - både i Danmark og andre steder i Europa - racistiske demonstrationer og vold mod sagesløse flere og flere steder.

Når det gælder fodbold, er de danske roligans blevet verdensberømte på den helt enestående måde, hvorpå de fra tilskuerpladserne bakker op - ikke kun bag det danske hold - men også bag modspillerne. Det må vi gerne være stolte af, og jeg tror på, at vi kan overføre

eksemplet fra fodboldbanen til det virkelige liv.

De allerfleste danskere, som har udenlandske kolleger, sætter pris på samarbejdet, og vi kan meget ofte lære noget af hinanden.

Det er klart, at der nemt kan opstå misforståelser, når folk med forskellige sprog og forskellig kulturel baggrund skal tale sammen.

Vi kan komme til at agere uventet for den anden part, fordi vi ganske enkelt ikke ved nok om hinandens normer og vaner. Folk, der er utrygge ved en uvant situation, kan nemt komme til at virke uvenlige - uden at være det.

Tillid skaber tryghed og forståelse. Når vi selv er på hjemmebane, har vi ingen grund til at være utrygge, og derfor er det os, der skal skabe tilliden og forståelsen. Vi kan også gøre det, når det er os, der er på udebane. Der skal i de fleste tilfælde ikke mere til for at bygge bro over de sprog- og kulturbarrierer, der kan være.

Jer er sikker på, at vi hver især har mange flere positive end negative oplevelser med udlændinge, og det skal vi huske at bruge, når vi møder skadelige misforståelser.

Aviserne skriver om trafikulykker, selv om det faktisk er sjældent, at vi som enkeltpersoner kører galt. Vi må derfor heller ikke regne med, at danskere generelt har en dårlig forståelse for udlændinge - bare fordi der er enkelte eksempler på det.

Vi danske har i tusind år rejst meget. Vi har også altid haft mange gæster ude fra. Mange har lært noget af os, og vi har lært meget af dem.

Det er til stor gavn for vor egen kultur, at vi får lejlighed til at lære og forstå andre kulturer.

- at gøre sin pligt frem for at kræve sin ret.

At gøre sin pligt frem for at kræve sin ret erved nok den del af gildelovens elementer, som er mest omtalt - også uden for gildernes rækker.

Vi har ikke eneret på denne leveregel. Den er en af grundsætningerne for et godt og produktivt samfund.

Derfor citeres den ofte, og de fleste forsøger at leve op til den - desværre ikke alle.

Der kan naturligvis være forskellig opfattelse af, hvor omfattende pligten og retten er.

Jeg er ikke i tvivl om, at gildebredre ved, hvad det indebærer for at ordene ikke skal blive flokler.

Formuleringen i gildeloven er næsten »Baden Powell'sk« bombastisk. Oversat til nudansk ville den nok lyde:

»Hvad kan jeg gøre for dig - og hvilke forventninger kan jeg stille til dig!«

- men *indholdet* er det samme.

Jeg lover oprigtigt at stræbe efter:

- at holde gildeloven

Vi er kun mennesker af kød og blod med hver vort særpræg, med hver vor egen livsopfattelse. Vi har fælles rod i spejderbevægelsens idealer, derfor vil vi alle leve efter gildeloven.

Gildeloven er ikke kun noget vi lytter til, når vi mødes i en gildehal. Den er ikke kun en del af et gammelt ritual.

Nej gildeloven skal leves. Den skal bruges. Den skal være en naturlig del af din og min livsholdning. Den skal være

den rettesnor, som vi i vor dagligdag vil leve op til og arbejde efter i et godt og seriøst demokrati. Gildeloven er jo i sin visdom kernen i enhver demokratisk livsopfattelse.

Når vi tænker nærmere over det, giver den jo også anvisning på, at vi af og til skal stoppe op, og se tilbage. - Viste du som ledelsesmedlem respekt for de synspunkter en gildebredre kom med? - Har du selv som ledelsesmedlem gjort noget for at realisere de planer, som blev vedtaget på sidste landsgildeting? - Husker du at en påstand i en hed debat ikke bliver mere rigtig, fordi du gentager den for tredje eller fjerde gang, hvis ikke, er du på kant med gildeloven!

Men som Christian V siger i indledningen til Jyske lov:

»Med lov skal land bygges. Men dersom alle gjorde, som de skulle og betalte enhver sit, da var ingen lov nødvendig!«

- at hjælpe andre

I forbindelse med at hjælpe andre, er det noget af det vigtigste, at den hjælp, der ydes, er den hjælp modtageren virkelig har behov for - ofte er den hjælp jeg yder, den hjælp som jeg synes modtageren har behov for.

I kender sikkert alle tegningen af den hjælpsomme spejder, der uanset den ældre dames protest, får hende bragt over på den anden side af gaden - selv om hun intet havde der at gøre.

Selv om det ofte er svært, er det vigtigt at finde ud af, hvilken hjælp modtageren ønsker at modtage. Det er mindre væsentligt, hvad jeg kunne tænke mig at give modtageren.

At det er almindelig høflighed, at jeg siger *tak* for den hjælp, jeg har modtaget, kan vi sikkert alle blive enige om. Jeg vil

heller ikke lægge skjul på, at jeg bliver glad for et *tak* men jeg giver ikke hjælp for at få *tak*.

Min erfaring siger mig, at den der har haft akut behov for min hjælp ikke nødvendigvis har overskud til eller tanke for at sige *tak* - og senere - ubegrundet - måske er lidt for flov ved at skulle sige *tak*.

For mig er det vigtigste, at modtageren får den rigtige hjælp - og det kræver min koncentration om modtagerens situation, så må mit eget forfængelige jeg holde sig i baggrunden.

- at føre et Sct. Georgs sværd mod det onde i mig selv og for det, som efter min overbevisning er ret og rigtigt.

Hvor har vi tit sagt disse ord - og med overbevisning i stemmen. De fleste af os har vel også med mellemrum glædet os i det stille sind over, at vi kun har lovet »oprigtigt at stræbe efter det«.

Det er let nok at gribe til våben, både reelt og i overført betydning. Men hvor kan det dog være svært at finde det rigtige våben - og vende det den rigtige vej!

At erkende sine fejl er normalt forholdsvis let - og måske lettest for den ufejlbarlige - at rette dem kan være svært - og at indrømme dem er nok det sværeste.

Men når vi kæmper for en sag, som vi har bedømt som retfærdig - så kan det være svært i kampens hede at holde styr på ens egne svagheder.

Hvor er grænsen mellem viljestyrke og stivnakket stædighed? - Hvor er grænsen mellem hjælpsomhed og nævenyttighed?

På bagsiden af en indgangsdør i en engelsk kirke fandt man i 1610 følgende bønsskrift - som nok kan give en gammel spejder stof til eftertanke:

Hold mig nogenlunde omgængelig

Herre, du ved bedre end jeg selv, at jeg er ved at blive ældre og snart gammel.

Bevar mig fra den skrækkelige vane at tro, at jeg nødvendigvis må udtale mig om enhver sag og ved enhver lejlighed.

Fri mig for trangen til at forsøge at ordne alle andres affærer.

Gør mig eftertænksum men ikke trist, - hjælpsom, men ikke nævenyttig.

Når man tænker på mit uhyre forråd af visdom, kan det synes en skam ikke at bruge det fuldt ud, men du ved, Herre, at jeg helst skulle beholde nogle få venner til det sidste.

Fri mig for altid at ville remse endeløse rækker af detaljer op, og giv mig evnen til hurtigt at komme til sagen. Forsegl mine læber for ord om mine bekymringer og smerter, de vil blive flere og flere, - og lysten til at beklage sig over dem vokser, som årene går.

Jeg vover ikke at bede om bedre hukommelse, men om større ydmyghed, når mine erindringer synes at være i modsætning til andres. Lær mig den sunde indstilling, at også jeg kan tage fejl af og til.

Hold mig nogenlunde omgængelig. Jeg nærer ikke noget ønske om at være helgen, - nogle af dem er svære at holde ud - men et surt og tvært menneske er et af djævelens mesterværker.

Giv mig evnen til at se noget positivt, hvor jeg ikke havde ventet det, - og gode sider hos mennesker, jeg ikke havde ventet det hos.

Og giv mig endelig den nåde, at jeg kan sige det til dem.

GILDERNES POLITISKE STÅSTED

Politik = Menneskers indbyrdes forhold som samfundsmedlemmer.

På baggrund af oplæg fra Per Ingemann fra 2. Svendborg, blev der en livlig debat om politisk ståsted for gilderne og ikke mindst om debat af politiske spørgsmål i gilderne.

Per beskrev sin egen opvækst med kravet om selv at tage stilling til tingene. Berørte sit eget »ståsted« som »For børn og unge«. Emner som at værne naturen, folkekirken og flygtninge blev nævnt.

Som eksempel på, hvor vi lokalt kan deltage blev omtalt:

- Børnehave - nedlæggelse, hvor gildet måske kan være aktivt med læserbreve m.v.

- Flygtninge - debat om indkvartering i det lokale samfund, når det rykker tæt på, kan det ikke undgå at berøre os direkte.

- Spejderhytte - der blev for dyr at sidde i alene - forslag til hjælp.

Politik er helt klart et emne, som vi, generelt set, først lige har taget hul på. Men debatten viste også, at det ikke er alle gilder, der har lige stor berøringsangst over for emnet politik. Nogle gilder har det med som en naturlig del af deres gildearbejde.

Det er naturligt, at vi som gildebrødre tager stilling til samfundsspørgsmål.

Som gildebrødre skal vi være mere udadvendte og ikke bange for at vise, hvor vi står politisk - uden at forveksle dette med at drive politisk agitation i gildet.

Samtidig må vi også vedkende os, at vi er gildebrødre.

Når vi tager beslutning om at gøre noget, skal vi gøre os helt klart, hvad vi gør, før vi gør det. Selv om vi udtaler os som person, vil der altid være nogle, der udlægger det, som vi udtaler os på gildets vegne.

Benyt gildemøder til at belyse og diskutere politiske spørgsmål - generelle som brandaktuelle - som gildemestre (ledelser) viser vi vejen - så overvej **hvornår** nærmere end **om**.

Overvej om ikke, det var en mulighed at lave debat om indholdet i gildemestertalen en gang imellem i stedet for at holde den som noget helligt/ukrænkeligt altid.

Samfundet har ændret sig og ændrer sig stadig - vi er en del af samfundet - lad os følge den åbenhed op, at det ikke længere er out at tale om politiske spørgsmål.

Kast den floskel væk, at vi ikke er politiske - men hold fast i, at gildet ikke er/har en partipolitisk side.

Af konkrete bemærkninger og forslag, der faldt, kan her nævnes:

- **Husk respekt for andres meninger!**
- Deltagelse i folkeoplysningsudvalgene.
- Tage aktuelle emner op i gildemestertalen, stille spørgsmål og lade det komme til debat i eftergildehallen.
- Debat vil altid være holdningsdannende - mangel på debat kan i værste fald føre til mangel på holdning (læs: stillingtagen).
- Direkte deltagelse i socialt hjælpearbejde.
- Aktiv deltagelse i menighedsråd.
- Vi skal ikke være tandløse og blot »tækkes resten«.

- Alt er/har et politisk islæt - vi »vader i det til daglig« - men mange af os opfatter det som et farligt område - lad os gøre noget aktivt for at ændre den opfattelse, f.eks. ved aktivt at deltage omkring meningstilkendegivelser.
- Vi skal starte debat om politiske spørgsmål - ikke en bekendelsesbølge.
- Rusk op - bekend kulør - men ingen agitation for partier.
- Brug grupperne til at starte debatten i - de har normalt en passende størrelse til, at alle kan være med.
- Hvad med et »Folketingsgilde« i DK - der findes et gilde i Norges Storting.
- Vi snakker meget - og meget uden om - vi skal være mere konkrete.
- Vi skal altid være troværdige i det, vi gør og siger.
- Idepolitik = Vi har en mening om tingene.
- Lad lokale politiske emner blive præsenteret/diskuteret af lokale politikere på et gildemøde, som oplæg til gildets videre - egen - diskussion af emnerne.

Jeg vil til slut opfordre til at fortsætte og udbygge det lokale aktive politiske engagement, som det var tydeligt, at en stor del af jer deltager i. Og samtidig håber jeg, at I, der ikke har noget gang på den front, vil tage det med i positive overvejelser, lad det begynde i det små, så kommer resten af sig selv, når blot det bliver holdt ved lige.

Fremtiden bestemmes af menneskers handlinger eller mangel på samme.

Søren Adeltoft

GILDELEDELSE

Vi begyndte vores miniseminar uhyre provokerende. Vi spillede en »case«, med det for gildebrødre kendte tema: »En gildeledelse er samlet for at finde forslag til ny gildemester«. Forslagene er mange. Begrundelserne for at mange »går ram forbi« er f.eks.: Han vil ikke - Hun er for ung - Han er blevet spurgt 5 gange, og han siger altid nej - Han tør ikke det med gildemestertaler - Nej, det går ikke med ham, så længe hun er kansler o.s.v. Ledelsen ender med at sætte én annonce i det lokale gildeblad: **Gildemester søges!!**

Oven på provokationen, og nogle igangsættende bemærkninger, gik deltagerne i grupper. Arbejdsopgaven var:

Hvilke arbejdsopgaver/arbejdsområder vil I vægte højest i gildemesterens (gildeledelsens) arbejde?

Hvilke roller har gildemesteren/gildeledelsen i gildearbejdet?

Hvilke arbejdsopgaver kan bringe gildet **videre** og skabe et levedygtigt og meningsfyldt arbejde for gildet og de enkelte gildebrødre?

Hvilke personlige egenskaber vil I vægte højt hos en gildemester?

På grundlag af gruppens svar på ovennævnte spørgsmål, skulle man udforme en annonce: »Gildemester søges«.

Formen havde ikke helt den effekt, vi havde håbet på, men vi fik mange gode svar. Her er nogle af hovedsynspunkterne, som kom frem i løbet af de to dage.

Den gildeledelse man har, er et fælles ansvar. Og det er et fælles ansvarsområde at give gildeledelsen et grundlag for dens arbejde. Gildet må altså via grupperne,

eller på gildemøde, drøfte et arbejdsgrundlag for gildet og hvilke forventninger, man har til gildeledelsens rolle i arbejdet for at nå det fælles mål, man har sat sig. Det er altså ikke alene det »generelle« arbejde, som er beskrevet i Håndbog for Gildeledelser, som er arbejdsopgaverne. Det er i høj grad de arbejdsopgaver og mål, som det enkelte lokale gilde har sat sig, der er væsentlig.

Det kræver altså i høj grad aktive, engagerede og kreative gildebrødre at få en god gildeledelse.

For at kunne være gildeledelsesmedlem bør man have deltaget i gildeledelseskursus. Det skal ikke kun være »potentielle gildemestre«, eller »nybagte gildemestre«, der deltager i gildeledelseskurser. Det bør **alle** gildebrødre. Kurserne udbydes af distriktsgilder, stadsgilder og provincialer. Kursusudvalg og PUM'ergør et stort stykke arbejde for at sætte ledelseskurser igang, men alt for få deltager i dem. Det er som om, det er lidt »odløst« at deltage, for så har man jo signaleret, at man måske er interesseret i et gildeledelsesjob. Ja, men det bør vi alle sammen være. Og ved at tage kurser og få viden om tingene, er i med til at »afdramatisere« jobbet, som en af deltagerne udtrykte det. Altså **alle gildebrødre** ud af røret - og på gildeledelseskursus. En anden deltager udtrykte det således: Gildeledelse er ikke et »ego-trip«.

Hvis en gildeledelse har et bagland i et gilde, som er vidende om, hvad gildearbejdet og gildeledelsesarbejdet er, og hvilke mål vi skal nå i fællesskab i vores gilde, kan den arbejde meget friere, og har meget større muligheder for at uddelegere opgaver, og leve op til de forventninger, som gildet stiller til den.

Og netop forventninger til gildemesteren og til gildeledelsen gav anledning til mange kommentarer fra deltagerne.

Åbenhed var et af nøgleordene. Både det at være åben, og prøve af alle kræfter at skabe åbenhed i gildet.

At være en god »lytter« er en væsentlig ledelsesopgave. Det er medvirkende til at skabe åbenhed og viden om »hvad hinanden« laver.

At synliggøre sig selv og gildet. Og at kunne begejstre og begejstres.

At »turde« gøre nogle ting, selv om vi ikke »plejer«. Og stå ved tingene.

At uddelegere opgaverne.

At udvikle spejderkontakt og bevægelse (også selv om det ikke lige er indeholdt i en handlingsplan).

Som en hovedkonklusion kan man måske aflæse: At det er en naturlig del af gildeledelsens arbejde at lede en gildehal og være gildets repræsentant ved gildemesterstævner og ved landsgildeting, men det er ikke **vigtigere** end meget andet. I virkeligheden søger man ikke en **leder**, men en gildebror, som i en periode vil være den, der lytter, koordinerer, uddelegerer, begejstrer og skaber åbenhed, og det er en opgave alle engagerede, aktive gildebrødre kan påtage sig ... især hvis (når) man har taget et gildeledelseskursus, så man kan klare de praktiske opgaver. Så er der nemlig mulighed for overskud til de »spændende« ting. Så en fornem gildemesteropgave nu er: Få klarhed over hvilke forventninger gildebrødrene har til jer - gør dem klart, hvilke forventninger I har til dem. For når I har skabt den åbenhed, kan I sige:

Kære gildebrødre

Spørg ikke hvad gildeledelsen (gildemesteren) kan gøre for jer; spørg hellere: Hvad kan vi gildebrødre gøre for gildet, og

KURSUSUDVALGETS SEMINAR

1. Sct. Georgs Gildernes største udfordringer i 90'erne

Øget tilgang af gildebrødre i alle aldre.

En tydelig rød tråd i gildearbejdet - selvværd. Glemme vores beskedenhed over for omverdenen.

Sørge for bedre PR på alle niveauer («Do good - and tell about it»). Bære nålen i hverdagen. Synliggørelse af gildebevægelsen i lokalsamfundet.

Yde en aktiv indsats i spejderarbejdet. Skabe vedkommende spejderkontakt (ikke kun levering af spejderløb).

Sørge for kvalitetsforbedring af gildearbejdet. Fornyelse af arbejdsopgaver. Sikre trivsel, kvalitet og engagement i gildearbejdet. Men holde os idegrundlaget for øje, selv om vi fornyr os.

Gildebevægelsen skal være kendt for aktiviteter - også ud over det traditionelle - samt humanitært arbejde nationalt såvel som internationalt.

Gildeledelser og gildebrødre i almindelighed skal have relevant »gildeuddannelse« - »tage imod« udfordringer og personlig udvikling. Turde

prøve noget nyt. Gildebevægelsen skal tilpasse sig tiden og samfundet.

Gildebevægelsen skal sørge for at få sine budskaber ud - »sælge« vore etiske værdier.

Gøre gilderne attraktive. Engagere interesserede og tage godt imod dem og derved sikre mindre afgang fra gildebevægelsen. Sørge for bedre horisontal og vertikal forbindelse i bevægelsen. Strukturændring.

Vise begejstring udadtil, være bedre til at »sælge« os selv.

Bruge menneskelige ressourcer på mennesker frem for at »skrabe« penge sammen.

Sørge for overensstemmelse mellem ord og handling. Sno os bedre inden for rammerne.

Forme visioner og mål og gøre dem kendt inden for og uden for gildebevægelsen. Vise et mere nuanceret billede af gildebevægelsen.

Vise i ord og handling, at gildebrødrene har holdning til samfundsspørgsmål.

Sørge for personlig ansvarsfølelse for gildets liv og trivsel hos **alle** gildebrødre - det er ikke kun gildeledelsens ansvar.

Gøre diskussion til dialog.

2. Nødvendig opkvalificering og undervisning til at takle udfordringerne, videreudvikle samt tilegne ny viden og nye færdigheder.

Visualisere gildernes formålsparagraf. Arbejde for opfyldelse af mål.

Udarbejde mere information om gildebevægelsen, give kurser i synliggørelse, skabe bedre kommunikation og udgive bedre publikationer internt og eksternt - kvalitet. Sørge for bedre vertikal information og

kommunikation. Uddanne PR-folk (alle gildebrødre?).

Udarbejde bedre grundlag for væbner- og ridderinstruktion. Sørge for personlig udvikling af gildebrødre. Arbejde for dialog i stedet for diskussion. Brug os selv og hinanden.

Gennemføre gildetekniske kurser på lokalt plan. Gennemføre aktivitetsplanlægning. Gennemføre moderne ledertræning og bakke gildeledelserne op samt videreudvikle ledertyper ved hjælp af uddannelse.

Arbejde for positiv tænkning på alle niveauer. Slå dragen »Vi plejer« ihjel og være åben for ændringer.

Følge med i samfundets og spejderkorpsets udvikling på gildeplan.

Arrangere gildedage for hele gildet, evt. med støtte fra PUM og/eller KU. Lære at bruge vore midler for at nå vort mål.

Generel støtte fra KU til gilderne på opfordring.

Gøre gildebevægelsen tidssvarende. Tilegne os fremmedsprog. Modtage input udefra.

Deltage i alle slags hjælpearbejder.

Arrangere kurser fælles for spejdere og gildebrødre.

3. Sct. Georgs Gilderne (gildebrødrene) skal være kendt for:

Etisk arbejde, holdning til tilværelsen, livsholdninger, ærlighed og høj moral. Personlig udvikling. Efterlevelse af gildeloven. Meningsfyldt tilværelse.

Handling - Aktivitet - Pålidelighed - Troværdig - »Du ved hvor du har mig«.

Sammenhold, medmenneskelighed. Komme hinanden ved, hjælpsomhed, beredvillighed - Hjælpearbejde.

Socialt ansvar, samfundsorienteret og medleven i samfundets aktiviteter. Tage del i familie og samfund. Samfundsaktiv. Humanitært arbejde. Miljøaktiv (synlig) og miljøbevidste.

Spejderkontakt, aktiviteter omkring børn og unge. Spejder- og gildeideal. Identifikation som »gamle spejdere«. Basis i spejderbevægelsen. Støtte spejderarbejdet.

Internationalt arbejde.

Iderig - arrangør og pengeuddeler.

4. Forventninger til kursusudvalget

Leverandør af »redskabskurser« (ledelsesredskaber) og gildeseminarer, evt. via PUM. Bistand til ledelser. Leverandør af kurser med konkret indhold.

Leverandør af basisviden i nye gildebrøders ledertræning. Relevante kurser tilpasset tidens krav.

Definition af »hvad vi mener med kvalitet« i gildearbejdet.

Nystarte arbejdsstofkurser. Introduktion til gildebevægelsen, svend, væbner og ridder.

Inspiration og engagement iøvrigt.

Skabe og formidle visioner.

KU skal komme ud i gilderne. KU skal sørge for tilbud om lokalkurser i distrikt/stad. KU skal være aktuelt og støtte.

KU skal støtte de etiske mål. Tilbyde kurser i gildeetik og -moral.

KU skal udarbejde kurser for alle gildebrødre, herunder personlig udviklingskurser.

KU skal være opmærksom på ændringer i omverdenen, så kursusbehov kan indrettes derefter.

KU skal deltage i synliggørelsen af gildebevægelsen.

5. Aftalte »forpligtelser«.

»Jeg vil«: Skaffe en ny gildebør.

Arrangere »Gildets dag«, hvor vi kan arbejde med disse seminarspørgsmål.

Opfordre til deltagelse i kursusvirksomhed.

En ide, der dukkede op:

Gildebør kunne på skift ved gildets fælles arrangementer give et miniforedrag om, hvad Sct. Georgs Gilderne er.

Det ville »tvinge« alle gildebør til at formulere, hvorfor de blev gildebør, og hvorfor de fortsat er det.

Og det ville hjælpe alle i gildet til at kunne svare relevant på spørgsmålet: »Hvad er Sct. Georgs Gilderne?«

Dermed ville det enkelte gilde få præcis så mange kvalificerede »ambassadører« for gildebevægelsen, som der er gildebør i det pågældende gilde.

MEDLEMSKAB

Udgangspunktet i dette seminar var den ændring som skete på landsgildetinget i Slagelse, især ændringen af optagelseskriterierne i § 4.

1. Optagelseskriterierne

Der var enighed om at aldersbetingelsen for optagelse ikke er ændret.

Begrebet spejdere var genstand for en til tider heftig debat. Især om FDF/FPF og DUI kunne betragtes som spejdere eller ej. - Debatten mundede ud i en enighed

om, at vi i gilderne tolker begrebet spejder, som børn og unge, som er tilknyttet et af de ungdomskorps, der er tilsluttet de internationale spejderorganisationer WOSM og WAGGGS. - Der var enighed om at medlemskab af DUI ikke kunne sidestilles med medlemskab af en spejderorganisation.

Når et gilde vil optage en person, som ikke har været medlem af et sådant korps (men f.eks. FDF/FPF) skal optagelsen ske på grund af at vedkommende »viser interesse for spejder- og gildebevægelsen«.

Der var bred enighed om, at uanset om, der var tale om en nuværende eller tidligere spejder, eller en person med interesse o.s.v., var det et ubetinget krav, at vedkommende kunne gå ind for gildebevægelsens idégrundlag og formål.

Af de mere specielle spørgsmål, der blev rejst var:

Hvad gør jeg, hvis en evt. kommende GB siger at han/hun er homoseksuel?

Hvad nu, hvis det viser sig, at en siger at han/hun har AIDS?

Disse spørgsmål blev meget betegnende klaret fra deltagerne selv, med en henvisning til, at man som ledelsesmedlem jo altid skulle holde sig gildeloven for øje. - Hvis en nuværende GB ikke vil acceptere en nyoptagelse med en eller anden form for afvigelser fra det »såkaldt normale« bør vedkommende GB gøres opmærksom på, at han ikke respekterer gildeloven. Hvis vedkommende GB fastholder sin opfattelse kan konsekvensen udmærket være, at den »gamle« GB må forlade sit nuværende gilde, evt. gå ud af gildebevægelsen.

2. Oplysning inden optagelse.

Grundig oplysning inden optagelse i gildet praktiseres meget forskelligt.

Lovene siger, at der skal ske en grundig oplysning af 2 eller flere GB.

Mange gilder praktiserer denne oplysning ved, at den kommende GB følger gildets arbejde gennem en periode inden optagelsen. Denne periode er meget forskellig - fra ca. 2-3 måneder helt op til godt et år.

Der var enighed om, at oplysningen bedst gennemføres ved, at den kommende GB følger gildets arbejde i højst 3-4 måneder inden optagelse finder sted.

Uanset om gildets arbejde følges, skal der ske en gennemgang af gildets love m.v., ligesom der skal orienteres om, at det er en forudsætning for fortsættelse i gildet, efter svendetidens udløb, at den pågældende aflægger væbnerløftet. - Flere gav udtryk for, at dette jo blev sagt i optagelsesritualet, men det var dog opfattelsen, at selve optagelsesritualet er så stor en påvirkning, at den nyoptagne ikke egentlig registrerer konsekvenserne af, hvad han/hun siger ja til.

Gennem orienteringen inden optagelsen skal der bl.a. også gives en seriøs omtale af, hvilke økonomiske belastninger et medlemskab kan påføre den nyoptagne. - Tøj, mindre good-turn, mødeaftener o.s.v.

Frem for alt var der en enighed om, at oplysningen skal være åben og ærlig, og at der ikke er noget at skjule.

3. Efter optagelsen

Efter optagelsen bør de »gamle« i gildet forstå at acceptere GB'ers ideer og holdninger, og ikke altid svare »- det har vi jo prøvet før, og det går ikke her«. - De nye bør inddrages effektivt i gildets liv og

arbejde. Ansvar for dette ligger ikke mindst ved gildeledelsen.

Bemærkningen med at »det har vi jo o.s.v.« faldt da også flere gange i debatten, men lidt efter lidt blev de vedkommende af de øvrige belært om, at så prøver vi en gang til. En ide kan jo sælges på flere måder, og måske er de første gange ikke den rigtige, måske går det bedre med en anden person.

Debatten mandede ud i, at alle skulle medvirke til at inddrage de nye i gildets arbejde. Også selv om dette skulle ske ved at de »gamle« skulle tages i skole.

4. Alder

Gilderne har i en årrække haft et aldersproblem, idet gennemsnitsalderen gradvis er steget.

En analyse, som viser at årsagen hertil ikke mindst skyldes, at de nyoptagne bliver ældre og ældre, blev drøftet. - En supplerende analyse over aldersfordelingen på de nyoptagne i 1991 og 1992 viser imidlertid, at gennemsnitsalderen på de nyoptagne er på vej nedad igen.

Der var derfor enighed om, at tilstræbe at den nyeste GB også har den nyeste fødselsdato. Med dette mål for øje vil gildebevægelsen gradvis nå en lavere gennemsnitsalder, og derved få fjernet det dogme, at vi er gamle spejdere, i stedet for tidligere, eller nuværende voksne spejdere/spejdervenner.

5. Ansvar

Gildets love lægger hele ansvaret for såvel optagelse som suspension/eksklusion hos det enkelte gildes ledelse.

Det er påpeget, at disse bestemmelser skulle tages alvorligt, og at LGL ikke på nogen måde skulle inddrages i hverken optagelse i gildet eller nogen form for udmeldelse.

6. Andet

Afslutningsvis skal det bemærkes, at uanset den ændrede formulering af optagelseskriterierne i § 4, var det fortsat holdningen, at gildernes primære målgruppe som medlemmer er nuværende og tidligere medlemmer af de internationale spejderorganisationer.

Per Christensen
LGS

SPEJDERKONTAKT

Metode: Fremtidsværksted (tillempet).

1. Indledning ved LGM og deltagende spejderrepr. Som optakt til fremtidsværkstedet korte indlæg svarende til kritikfasen (kort og uden diskussion).

2. Mini-fremtidsværksted (i plenum).

A. *Hvordan er det ideelle spejder-gilde samarbejde? (hvad kan vi?)*

Her fremkom mange gode ideer til samarbejde, f.eks.:

- forældrearbejdet, optræning af forældre til spejderarbejdet inden de bliver ledere.
- miljøarbejde
- vikarkorps (førstehjælp, kort & kompas, tovværk)
- senior(sam)arbejde
- virksomhedsbesøg hos GBR
- hjælp med at finde gl. spejdere til spejderjubilæer
- hyttebyggerier, spejderstadions
- internationalt arbejde (f.eks. Polen)

B. *Hvordan opnår vi det? (Hvad vil vi?)*

Bred enighed om, at vi skal være opsøgende- og tålmodige (ting tagertid!). Vi skal søge kontakten, foreslå samarbejde - og i fællesskab vælge konkrete og realistiske samarbejdsprojekter samt vilkår for samarbejdet.

Vi vil naturligvis gerne hverve nye medlemmer, men vi er ikke på »rov«. Det handler om at få flest muligt ind i spejderfamilien.

Vigtigt, at vi har noget at være sammen om, og at vi lærer at respektere hinanden.

3. *Hvad gør vi?*

Vi går hjem og omsætter ideerne til handling, tilpasset de lokale forhold. Fra og med GM-stævnet er det en fastslået kendsgerning, at »normalgildet« har en tæt og frugtbar kontakt til de lokale spejdere.

NB! Nødvendigheden af, at GM, evt. støttet af DGM/SGM og PRM, drøfter en geografisk fordeling af de omkringliggende spejdergrupper/-tropper er overhalet af den kendsgerning, at dette arbejde rent faktisk er sat i gang i forbindelse med jubilæet og skal være afsluttet meget snart - så det er vel allerede klaret i dit område?

SYNLIGGØRELSE AF GILDEBEVÆGELSEN

Hensigten med seminaret var at skabe debat blandt deltagerne, som derefter kan fortsætte debatten hjemme i gildet, om gildets mål og midler med hensyn til større synlighed.

Debatten var tilrettelagt ud fra, at et givet mål skal være kendt og anerkendt, samt at målets forudsætninger skal være opfyldte, inden man kaster sig over selve målet. Deltagerne fik ved seminarets start udleveret et hefte med de fleste af de spørgsmål, som indlederen ønskede at skabe debatten over. Heftet er sammen med et par sider med tips og ideer overdraget til kursusudvalget, som har tilladelse til at anvende materialet, som det foreligger - eller at redigere det efter eget skøn.

Her følger et stærkt forkortet uddrag af materialet:

Hvad vil vi opnå med større synlighed?

Vil vi have flere gildebrødre? - Vil vi have flere spændende opgaver fra spejderne og fra andre? - Vil vi have glorien pudset?

Hvorfor vil vi det? - Hvad vil vi bruge resultaterne til?

Hvem skal gøre os mere synlige?

Gildebevægelsens koordinerende organer kan støtte processen, men der kunne ikke skabes debat om, at synliggørelse af det enkelte gilde er det enkelte gildes opgave.

Hvad er gildebevægelsen?

Dette og de følgende spørgsmål tjener til at afdække forberedelsesprocessens indhold for den enkelte ambassadør. En række provokerende spørgsmål med henvisning til landsgildets love og til gildeloven afklarede ikke, hvad gildebevægelsen er, men måske nærmere, hvad den ikke er.

Hvad er et Sct. Georgs Gilde?

En seniortrop? - en hyggeklub? - en velgørende forening? - en støtteforening? - en loge? Disse og mange flere forslag

skal den enkelte »synliggører« være forberedt på at besvare, hvis han/hun skal virke troværdig.

Indlederen lagde vægt på, at et »nej« aldrig er svar nok, men at det altid betaler sig at tage udgangspunkt i et positivt »ja«.

Hvorfor er du gildebror?

Hvad er det, der har gjort gildelivet til meningsfyldt fritidsbeskæftigelse og i mange tilfælde er en livsstil for mange af os? Det skal vi kunne svare på?

Hvordan fungerer gildet?

Er gildet så attraktivt, som vi selv mener? Samarbejder vi, eller arbejder vi bare i gildet? Hvad er trivsel? - hvordan måler man det, og hvordan får man det?

Hvad kan gildet tilbyde?

Hvad er gildets stærke sider? - Er det villighed til forandringer?

Det er i denne forbindelse uinteressant at tale om gildets svage sider, da det jo ikke er dem, gildet skal markedsføre sig med.

Hvordan vil vi synliggøre gildebevægelsen i gildet?

Det er igen blevet noget *solidt* at være spejder. Offentligheden er i løbet af de seneste år blevet meget mere modtagelig for de ideer, som spejder- og gildebevægelsen bygger på.

Virksomheder og organisationer sender deres ledere på kurser i personlig udvikling med indhold, som til forveksling ligner en seniorspejderweekend.

Vi kan roligt gøre os synlige med både vore idealer og vore gøremål. Men vi skal huske at forberede os på alle de spørgsmål, vi bliver bedt om at besvare, og vi skal huske at være ægte positive i alt, hvad vi siger og gør.

Ole Olesen

VÆBNERSVAR

Hvorledes forestiller du dig gildernes fortsatte beståen og udvikling?

Jeg vil gerne takke for det stillede spørgsmål, - det satte mange tanker igang hos mig.

Naturligvis tror jeg på gildernes beståen. Gildeloven og gildeløftet vil der altid - måske desværre - være brug for.

Men - for der vil altid være et men - da jeg for ca. 1 år siden startede som ny gildebroder, var jeg meget spændt. Spændt, måske især på, hvor jeg kunne indgå, og evt. også gøre nogen gavn. Det er jo een af grundene til, at jeg havde søgt optagelse i gildet. Da jeg mødte op til mit første gildeting, fandt jeg hurtigt ud af, at det var der faktisk ikke var noget problem i, det der med at få tildelt et job. Faktisk var der mødt forbavsende få, til de opgaver, der skulle løses.

Senere opdagede jeg det fænomen, der er i de fleste foreninger, hvor man kan opdele medlemmerne - her brødrene - i tre grupper. Vandbærerne, de frelste og de gamle i gårde. Jeg ved, jeg her kæmmer alle over en kam, men det vil jeg undskylde med, at der også er tale om mit første indtryk.

Vandbærerne møder man altid til møder i udvalgene og i grupperne, her savner jeg - som ny vandbærer - et mere effektivt gruppearbejde, og ikke mindst savner jeg de »gamle« i grupperne - dem med erfaringen.

De frelste vil jeg ikke komme nærmere ind på, for de er jo frelste. De har gjort deres, så nu skal man ikke bryde sig om at forlange mere af dem. Blot kan den tanke strejfe én, - hvordan ville verden

have set ud, hvis Einstein, Albert Sweitzer eller for den sags skyld Baden Powell var stoppet op og havde sagt: »Nu har jeg gjort mit!«

En anden ting, jeg spændt ventede mig noget af, var diskussioner ved eftergildehallen. Det er jo her gildebrødre med vid, bid og erfaring skal bringe os nye gildebrødre mere indsigt og forståelse for livets og dagligdagens problemer. Men - jeg må nok erkende, at det er blevet til flere sild end til diskussioner.

Et helt andet problem opstår, når man har været gildebroder et stykke tid, og gerne vil sætte sig ind i gildebevægelsens struktur og organisation. - Finde ud af hvordan tingene er strikket sammen. Men det vil formentlig tage mig nogle år endnu, inden jeg får løst den gåde.

Skal gildene bestå, skal der ikke alene foretages en rekruttering, men også en fastholdelse af de nye brødre. Mange af dem vil også være aktive arbejdsmæssigt i andre foreninger. De vil kræve handling og ikke bureaukrati. De er vant til at tingene koster. De vil intet have imod at udføre et stykke arbejde for at skaffe det økonomiske grundlag for gilderne; men vil helt sikkert være modstandere af den evindelige tjenen penge på os selv.

Ser man på gildernes udvikling tror jeg, man med de åbne grænser, de andre verdensdele, der kommer tættere og tættere på gennem moderne transport og kommunikation, skal fremhæve §9 i gildeloven, - »at virke for international forståelse!« Hvem ved, om få år er det måske spejderne fra Brasilien, og ikke Vonsild, der søger penge til et nyt telt. Meget af det, jeg her har nævnt, kan lyde negativt. Det er det absolut ikke - tværtimod. Jeg har, i det forløbne år, haft

mange gode timer i gilderne, og tror på, at der kommer mange endnu.

Mit svar på spørgsmålet må være, at hvis gilderne fortsat skal bestå, skal der en strukturændring til. En mere moderne organisation, men med de gamle traditioner og ritualer. Hver enkelt gildebroder skal yde en indsats, så vi kan løfte i flok, og så huske, at ingen andre kan ødelægge gilderne end os selv.

*Per Laursen, 1. Gilde
Set i Information og Debat, Sct. Georgs
Gilderne i Kolding*

Det er ikke hvordan man har det, men hvordan man ta'r det!

En mand kommer gående hen ad gaden, i rendestenen ser han en lille møgbunke. Den har ligget der så længe, at den er formuldet. Ovenpå møgbunken vokser en lille ukrudtsplante. Han tænker: »Det er det jeg altid har sagt, kommunale arbejdere er dovne. De gider ikke engang feje affaldet sammen og fjerne det. Sådan noget svineri«.

.....

En anden mand kommer gående hen ad gaden, i rendestenen ser han en møgbunke. Den har ligget der så længe at den er formuldet. Ovenpå møgbunken vokser der en lille ukrudtsplante. Han tænker: »Det er det jeg siger. Vi lever i et dejligt land selv oven på en bunke affald, kan der vokse en lille plante«.

Den objektive virkelighed er den samme; men hvem af de to vil du helst være?

Negative tanker ødelægger vores livsglæde og arbejdsglæde.

*Set i Grobøs, Sct. Georgs Gildet i
Søborg*

DØDEN ER SLET INTET

«Døden er slet intet, Den tæller ikke. Jeg er bare smuttet ind ved siden af. Der var ikke sket noget. Alt er præcis som det var. Jeg er jeg, og du er du, og det gamle liv, vi så kærligt levede sammen, er urørt, uforandret. Uanset hvad vi betød for hinanden, betyder vi stadig det samme. Kald mig ved det samme, velkendte navn. Tal om mig på den lette måde, du altid har brugt. Lav ikke om på dit tonefald.

Gå ikke rundt med et anstrengt udtryk af højtidelighed og sorg. Le, som vi altid lo, af de små spøgefuldheder, vi nød at le sammen. Leg, smil, tænk på mig, bed for mig. Lad altid mit navn være det begreb, det altid har været. Lad det blive udtalt uden besvær, uden antydning af skygge over det. Livet betyder alt det, det altid har betydet. Det er det samme, som det altid har været. Det er en absolut og ubrudt kontinuitet. Hvad er denne død andet end en ubetydelig hændelse? Hvorfor skulle jeg være ude af sind, fordi jeg er ude af øje? Jeg venter blot på dig, på en pause, et eller andet sted i nærheden, lige rundt om hjørnet. Alt er vel«.

Det er sørgeligt, når nogen vi holder af, dør, men jeg synes, at det hjælper lidt at tænke på, at de bare lige er smuttet ind ved siden af og venter på os.

Jeg tror ikke jeg kan forstå min egen død, men jeg vil se den i øjnene og købe Birgit Meisters bog »Bogen til mine kære«.

*Henriette Bayer
Gildenyt, Sct. Georgs Gilderne i
Aabenraa.*

AKTUELLE ADRESSER:

LANDSGILDELEDELSEN:

Landsgildemester Niels Rosenbom, Hallumvadvej 6, 5851 Janderup	75 25 85 28
Landsgildekansler Søren Adeltøft, Turkisvej 6A, 5210 Odense NV	66 16 56 83
Landsgildeskattmester Per Christensen, Gormsvej 14, 4200 Slagelse	53 52 80 66
Vicelandsgildemester Kirsten Hector, Åvænget 9, 9900 Frederikshavn	98 42 77 08
Vicelandsgildekansler Ole Ross, Strandvejen 110, Reersø, 4281 Gørlev	53 55 90 04
Vicelandsgildeskattmester Svend Erik Jensen, Kaprifolievej 12, 9380 Vestbjerg	98 29 62 89

PROVINCIALMESTRE:

Nordjylland: Kirsten Bethe, Thormodsvej 12,
7760 Hurup Thy 97 95 22 04

Midtjylland: Tove Borup,
Silkeborgvej 70, 8653 Them 86 84 89 89

Syddjylland: Hanne Andersen, Fiskerivej 13, Nørå,
6740 Bramming 75 17 37 89

Fyn: Svend Christoffersen, Saugstedlund 40,
5600 Faaborg 62 61 81 81

Nord- og Nordvestsjælland: Mogens With,
Lokesvej 12, 4300 Holbæk 53 43 55 92

Storkøbenhavn & Bornholm: Ole Olesen,
Fortvej 151, 2610 Rødovre 31 70 43 29

Sydsjælland & Lolland-Falster: Niels Jørgen
Hansen, Sakshøj 28, 4800 Nykøbing F. 54 85 42 32

INTERNATIONALT UDVALG, formand
Hanne Monberg, Ibsensvej 47,
2630 Tåstrup 42 99 68 41

PIM:

Nordjylland: Kiss Messmann, Søndergade 43, 3.,
9000 Ålborg 98 12 52 22

Midtjylland: Kirsten Gammelgaard, Urbakkevej 14,
8450 Hammel 86 96 13 74

Syddjylland: Povl Erik Lundh, Romerparken 19,
6000 Kolding 75 50 73 62

Fyn: Bessie Nielsen, Bagergade 32
5700 Svendborg 62 20 15 17

Nord- og Nordvestsjælland:
Erik Sparre Sørensen, Hans Rostgårdsvej 23,
3050 Humlebæk 42 19 20 15

Storkøbenhavn og Bornholm:
Jette Dyhring Pedersen, Kærvang 6, 4623 Lille
Skensved 53 66 94 13

Sydsjælland og Lolland-Falster: Bjarne Brøgger,
Alstrup Skovvej 29, 4840 Nørre Alslev 53 83 21 18

GAMBIA PROJEKTET:

Hanne Vibe, Klosterbakken 22,
3500 Værløse 42 48 17 18

KURSUSUDVALGETS FORMAND:

Leif Stilling, Slugten 8, Hald Ege,
8800 Viborg 86 63 87 29

PUM:

Nordjylland: Ole Krogsgaard, Lisedalsvej 13,
9200 Aalborg SV p. 98 18 11 25 / f. 98 23 22 11

Midtjylland: Leif Stilling, Slugten 8, Hald Ege,
8800 Viborg 86 63 87 29

Syddjylland: Lis Møller Jensen, Kirkegade 24,
6740 Bramming 75 17 27 66

Fyn: Morten Jensen, Frejasvænget 4,
5700 Svendborg 62 22 11 60

Nord- og Nordvestsjælland: Arne Dahl,
Labæk 56, 4300 Holbæk 53 43 12 50

Storkøbenhavn og Bornholm: Hanne Borgstrøm,
Ruskær 15, st.tv., 2610 Rødovre 31 75 94 85

Sydsjælland og Lolland-Falster: Niels Jørgen
Hansen, Sakshøj 28, 4800 Nykøbing F 54 85 42 32

RODBJERG GÅRD:

Kaj Thygesen, Seestgårdvej 5,
6000 Kolding 75 50 71 40

SCT. GEORGS FONDEN:

Leif Pedersen, Risvangen 30,
4100 Ringsted 53 61 64 63

SCT. GEORG • REDAKTØR:

Børge Juul Jensen, Ahornvej 9,
8500 Grenaa 86 32 08 71

DET DANSKE SPEJDERKORPS:

Lundsgade 6, 2100 København Ø 35 26 12 11

KFUM-SPEJDERNE I DANMARK:

Gammel Vartov Vej 16, 2900 Hellerup 31 29 26 66

KFUK-SPEJDERNE I DANMARK:

Rosenborggade 3, 1130 København K 33 12 95 38

DANSKE BAPTISTERS SPEJDERKORPS:

Gl. Gugvej 21, 9000 Aalborg 98 16 62 50

02507

5668

00

KIRSTEN LÜCHOW

SUNDBYVEJ 1
3600 FREDERIKSSUND

EGONISME

At kun sig selv at tænke på
er hæslig egonisme.
Om det jeg her fortælle må
er skønheds vandalisme.

Fornydlig ringede jeg op
til min barber - og syntes
at mig og Eva i galop
sgu hen til ham og pyntes.

Da skedte det, - jeg fik et sjok
tænk fyren til mig sa'e
han ferie holt (den oggenok)
i enogtyve dae

Da stod jeg så - medsammt min viv
med håret ned ad nakken,
i varmen, pyh, et hundeliv.
Han sgu ha' no'en på frakken.

At ham, der ellers var så rar
sgu svigte når det gæller
fordig han sig en ferie tar.
Jeg synes, at han heller -

- sgu ta' en langtidsledig til
for sig at ferie holde.
Nej, pyt - hans kunders ve og vil
gør hanses tanker kolde.

Men mens jeg disse linjere skrev
da blev barberen bange,
at jeg sgu skriv et åbent brev
i »Inf«, som andre gange.

Han ringet - vi sgu møde op
nu flux - til lurifaksen,
så vild han plysse vores top,
og hakke lidt med saxen.

Hav tak fordig du vognet op
og tængte på vi ander
vi ønsker dig god feriehøp
til »Costa Vig del Sander«.

*H.D.Nulep, Capo del Verte
(Grønninghoved)*

*set i Information & Debat, Sct. Georgs
Gilderne i Kolding*

HUSK AT VIDEREGIVE IMPULS TIL DIN EFTERFØLGER

IMPULS

*IMPULS udgives af Sct. Georgs Gilderne i Danmark, Mikkel
Bryggers Gade 1, 1460 København K., tlf. 33 32 27 33
fax. 33 32 29 91 og sendes til samtlige glideledelsesmedlemmer.
IMPULS udkommer 4 gange årligt.
Redaktør: Bjarne Brøgger, Alstrup Skovvej 29, 4840 Nørre
Alslev - tlf. 53 83 21 18 • Fax efter aftale*